

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 11566

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1911

C O D I C E S

1912

sic Dei &c. Definit in descrip-
tione publici ritus poenitentiae,
qui nulla ratione mitior est ca-
tholico romano.

IV. fol. 8. p. 2. Literae Bern.
 Ziegler, Job. Pfeffinger et Alex.
 Alesii datae Lipsiae 12. Aug.
 1548. Reverendis et eximijs Vi-
 ris doctrina virtute et pietate præ-
 stantibus DD. Caspari Hedioni,
 M. Bucero et reliquis doctoribus
 ac ministris Euangelii in Eccle-
 sia Domini quæ est Argentine
 &c. Initium: Accepimus literas
 uestras, Clarissimi atque Ornatis-
 simi, a Domino Doctore Joanne
 Marbachio, qui nobis exposuit di-
 ligenter, quanto studio cupiatis
 retinere concordiam &c. Expon-
 nunt suum et Wittebergenium
 votum, ut edatur publica confes-
 sio omnium nomine, et probant
 Argentinatum doctrinam. At ve-
 ro Bucerus altero anno in An-
 gliam abiit.

V. fol. 10. Dialogus festivus
 satiricus inter Erasmus a mor-
 te in coelum delatum et Eliam,
 cui ille multa de nova Lutheri
 Doctrina refert, et inter cetera
 Lutherum Eliae nomen in ter-
 ris usurpare; unde Elias conci-
 tatus Wittebergam devolat, Lu-
 therumque acri perfundit lixivio.
 Initium: Elias. *Quis nouus hic
 nostris successit sedibus Hospes?*
 Erasmus. *Sum Erasmus, qui tan-
 dem optato vestro collegio potior.*
 El. *Et quæ tanta fuit nostri tibi
 causa videndi?* Erasm. Non una
 sane, nam vita illa humana mul-
 tis mibi nominibus grauis erat,
 primum Seni, binc calculoso, tum

*multa indigna cotidie videnti et
 toleranti &c. Atque hinc ad Lu-
 theri motus Sermo delabitur. In
 Scena actum Dialogum ultima
 probant: Vos saltem auditores
 temporius resipiscite et valete.*

CCCCCLXXXVI.

Codex chartaceus lat. Scrip- 473
 tus Seruestae anno 1547. Folior.
 10. 4. continet Annotata D.
 Philip. Melanth. In Epistolam
 Pauli ad Timotheum primam. Hic
 tantum in prima IV. Capita, qui-
 bus subjicitur: *Hactenus 18.
 Martii. Anno 1547. Servestæ.
 Succinctiora omnia illius Enarratione
 in eandem Epistolam, quae
 legitur Opp. Parte IV. Witte-
 bergae 1601. p. 366. f. et mul-
 tis dictionibus graecis et germani-
 cis interspersa. Ut specimen
 dem, ad vocem γυντιω C. I. v.
 2. haec notantur: Filio Germano.
 id est. incorrupto. ita nos debemus
 esse germani filii Apostolorum,
 debemus servare incorrup-
 tam doctrinam. Germanus a ger-
 men. inde Germanus naturlich.
 mein natürlicher bruder. (Id ho-
 die aliud.) Nostri germani inde
 habent nomen quod fuerunt predi-
 ti bonis morib. et incorrupti. Ger-
 manus dunckt mich sey das wort
 herman. quia fuerunt bellatores.
 Hermiones fuerunt pars germano-
 rum. Nihil de his in Enarrat.
 suprac. Ad C. III. v. 2. verba:
Unius Uxoris virum, haec le-
 gas: id est. non scortatorem, quam-
 uis potest intelligi de digamia,
 quod non liceret eum qui haberet
 duas*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 11566

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1913

P O L E M I C I

1914

*duas uxores esse Episcopum, sed
sino istas questiones. Hoc uult.
non sit adulter, nec scortator,
quia dicitur, sine Sanctificatione
nemo videbit Deum. Fufius haec
in Enarrat. p. 396. Sed etiam
ibi: Omitto autem disputationes
de digamia.*

CCCCLXXXVII.

⁹²⁵ Codex chartaceus lat. Sec. XVI. Folior. 54: 4. inscribitur: *Epistolæ quædam D. Philippi Melanchthonis.* Sunt vero et alia admixta, quae ordine persequar: I. Epistolæ tres Melanchthonis ad Job. Riuium, Hier. Oderum et Franc. Vinariensem. Epistolæ hæc, et sequentes collatae sunt cum Editt. Manliana, Peuceriana et Elzeviriana; itaque indicandum, quaenam e praesentibus non sint in illis Editt. repertæ. Deest videlicet Epistola ad Hier. Oderum, quae incipit: *Periucundæ mibi fuerunt tuæ literæ, et praeter laudes atque officia nihil continet.*

II. fol. 7. *Disputatio habita Vuittembergæ a M. Erasmo Flock pro Licentia in Medicina consequenda. Præside D. Melchiorre Fendio Medicinæ doctore.* 28. die Augusti, anno 1545. Sunt Positiones XIII. de Tempore Medicationis ab Hippocrate assignato, quibus subnectuntur Argumenta obposita cum Responsis, atque ex Obponentibus nominantur M. Erasm. Reinboldus Salueldensis, Phil. Melanchthon, et D. Augustin. Schurff. Viri hi

omnes praeter Flockium Literatoribus probe noti sunt.

III. fol. 14. resumuntur Epistolæ XXXIV. potissimum Melanchthonis suo, vel alieno nomine datae: *Serenissimo Regi Angliae. Guilhelmo Reiffenstein non reperta. Incipit: Serius ad te mittimus Paedagogum &c. nempe pro Filiis. Anxiatur de capta Roma, Bibliothecis metuens. Die Jouis post exaudi, ergo a. 1527. Paedagogo filiorum Guilhelmi Reiffenstein non reperta. Incipit: Herus tuus honorifica oratione &c. Laus Paedagogi, quem puto Marcellum Regium, et quaestio de Incendio Wernrodeni. Calend. Septemb. D. Joanni Cæsario amico suo. Filiis Guilhelmi Reiffenstein. D. Guilhelmo Reiffenstein amico suo summo. Illustris Princeps Dux Ioannes Ernestus Saxoniae, ad quendam Episcopum. Est is Naumburgensis. Non reperta incipit: Reuerendissime atque Illustrissime princeps, petiuit a nobis commendacionem ad R. P. V. quidam nobilis adolescens Petrus de Neumark &c. Pro aliquo Sacerdotio ad sumtus studiorum tolerandos. Magistro Marcello, puto Regio; non reperta incipit: Franckfordiae venerunt ad me bij adolescentes Argentoratenses &c. Commandantur Vitebergae ejus curae. 12. Septemb. Franckfordiae 1536. Viro optimo D. Guilhelmo Reiffenstein amico suo. Studio adolescenti Joanni Reiffenstein Stolbergæ. Guilhelmo Reiffenstein binae. Nobili adolescenti*